

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu L.K.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 27 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski

[K.O.]

UZASADNIENIE

Pismem nadanym 16 czerwca 2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 23 czerwca 2025 r. L.K. (dalej: „skarżąca”) wniosła protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarżąca zwróciła się z wnioskiem o ponowne przeliczenie głosów wyborczych II tury we wszystkich komisjach wyborczych. Zdaniem skarżącej: „Różnica w wyniku wyborczym jest tak niewielka, że trzeba by skontrolować te wybory i wszystkie oddane głosy, gdyż niewielka zmiana może przynieść ogromną zmianę wybranego przez naród prezydenta”.

Prokurator Generalny wniosł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu jako niespełniającego wymogów ustawowych. Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o pozostawienie protestu bez dalszego biegu z uwagi na to, że nie zawiera wniosku o stwierdzenie nieważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.wyb. protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Ze wskazanego uregulowania wynika, że protest może być skutecznie wniesiony wyłącznie w określonym terminie. Stosownie do treści art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy powinien pozostawić bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków

formalnych. Jednocześnie niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

Stosownie do brzmienia art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty wskazując dowody, na których je opiera.

Termin do wnoszenia protestów przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP rozpoczyna swój bieg od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, a zatem został on wniesiony w terminie.

Skarżąca nie przedstawiła ani nie przywołała dowodów potwierdzających, że doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości i, że miało to wpływ na wynik wyborów. Oznacza to, że rozpatrywany protest wyborczy ma charakter abstrakcyjny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest przy tym stanowisko w którym wskazuje się, że protest wyborczy – jako środek procesowy o indywidualno-konkretnym charakterze – nie może stawiać ogólnych zarzutów co do potencjalnych naruszeń prawa wyborczego (zob. np. postanowienie SN z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19).

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[K.O.]

[r.g.]